

prima instanță: Judecătoria Botanica, mun. Chișinău
Judecător: V. Stratan
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: M. Guzun, N. Simciuc, I. Cotruță

dosarul nr. 3ra-998/17

Î N C H E I E R E

11 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea Comercială „Sorinlux” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Covaliov Natalia,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea Comercială „Sorinlux” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Biroului Vamal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ și restituirea sumei, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea Comercială „Sorinlux” Societate cu Răspundere Limitată și menținută hotărârea Judecătoria Botanica, municipiul Chișinău din 19 octombrie 2016 prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La data de 18 martie 2016 SC „Sorinlux” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ și restituirea sumei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, conform contractului din 10 iulie 2010 și Invoice YK51223A din 23 decembrie 15 SC „Sorinlux” SRL a procurat: papuci de casă, încălțăminte de sport, ciorapi din fibre sintetice. Iar, conform contractului BGF-19 din 17 iunie 2014 și Invoice 186573-20 din 15 decembrie 2015 SC „Sorinlux” SRL a procurat: lenjerie de toaletă, bucătărie, cuverturi de pat din fibre sintetice.

Mai invocă că, la postul vamal Chișinău, ținând cont de art. 23 și 24 a Codului vamal, prin care au ales regimul vamal de import definitiv, cu punerea mărfurilor în circulație liberă, brokerul vamal a completat, stocat, înregistrat pe serverul programului informațional Asycuda World și a tapat declarația vamală în detaliu nr. 3029 I 4999 din 05 februarie 2016 și nr. 3029 I 4777 din 04 februarie 2016 de plasare în regim de import definitiv a mărfii, cu determinarea valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției cu marfa respectivă ori în baza prețului efectiv plătit sau de

plătit (art. 11 a Legii Nr.1380 din 20 noiembrie 1997 cu privire la tariful vamal) , cu completarea formularului tipizat DW-1 pentru anunțarea valorii în vamă, determinată prin metoda nominalizată (metoda 1) în conformitate cu pct.6 a Hotărârii Guvernului nr.600 din 14 mai 2002 cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor industriale pe teritoriul RM.

Precizează că, la traversarea frontierei de stat a RM, conform declarației vamale: nr. 3029 I 4999 din 05 februarie 2016 de către SC „Sorinlux” SRL au fost achitate plățile vamale în sumă de 187 131,94 lei pentru marfa procurată; nr. 3029 I 4777 din 04 februarie 2016 de către SC „Sorinlux” SRL au fost achitate plățile vamale în sumă de 110 721,23 lei pentru marfa procurată.

Sustine că, din considerente neclare, fără nici un argument reprezentantul biroului vamal a refuzat validarea declarațiilor vamale completate conform metodei I și a întocmit:

- Actul de inspecție din 05 februarie 2016 (pentru declarația vamală nr. 3029 I 4999 din 05 februarie 2016);

- Actul de inspecție din 04 februarie 2016 (pentru declarația vamală nr. 3029 I 4777 din 04 februarie 2016) în care a menționat că urmează a majora valoarea în vamă, solicitând de asemenea completarea formularului tipizat DW-2.

La completarea formularului tipizat DW-2 valoarea în vamă a fost majorată în felul următor pentru declarația vamală: nr. 3029 I 4999 din 05 februarie 2016 până la suma de 234 652,88 lei, nr. 3029 I 4777 din 04 februarie 2016 până la suma de 119 827,56 lei. Respectiv în urma majorării SC „Sorinlux” SRL a achitat suplimentar suma de 56 627,27 lei.

Comunică că, s-a adresat la 12 februarie 2016 cu cerere prealabilă cu privire la restituirea sumei menționate, însă, a primit răspunsul din 15 februarie 2016 prin care s-a refuzat soluționarea cererii. Conform contractului din 10 iulie 2010 și Invoice YK 51230A din 30 decembrie 2015 SC „Sorinlux” SRL a procurat: cameră de aer pentru biciclete, încălțăminte de sport, ciorapi tricotați. Iar conform contractului 0-28 din 15 octombrie 2015 și Invoice IN-151228 din 28 decembrie 2015 SC „Sorinlux” SRL a procurat: cuptoare electrice de gătit.

Insistă că, la traversarea frontierei de stat a RM, conform declarației vamale: nr. 3029 I 6736 din 13 februarie 2016 - de către SC „Sorinlux” SRL au fost achitate plățile vamale în sumă de 144 961,07 lei; nr. 3029 I 6420 din 11 februarie 2016 - au fost achitate plățile vamale în sumă de 38 315,15 lei, pentru marfa procurată.

Relevă că funcționarul biroului vamal fără nici o explicație a întocmit:

- Actul de inspecție din 13 februarie 2016 (pentru declarația vamală nr. 3029 I 6736 din 13 februarie 2016 privind calculul (recalculul) drepturilor de import/export, prin care a fost majorată suma până la 254 653,27 lei;

- Actul de inspecție din 11 februarie 2016 (pentru declarația vamală nr. 3029 I 6420 din 11 februarie 2016) privind calculul (recalculul) drepturilor de import/export, prin care a fost majorată suma până la 70 245,49 lei.

Pentru devamarea mărfurilor nominalizate mai sus, din contul SC „Sorinlux” SRL au fost reținuți încă 141 622,54 lei pentru devamarea aceleiași mărfi.

A mai menționat că, SC „Sorinlux” SRL s-a adresat la 18 februarie 2016 cu cerere prealabilă cu privire la restituirea sumei menționate mai sus. Dar a primit răspunsul din 15 martie 2016 prin care s-a refuzat soluționarea cererii.

Precizează că, conform contractului din 10 iulie 2010 și Invoice YK60106A din 06 ianuarie 2016 SC „Sorinlux” SRL a procurat: ciorapi tricotați, încălțăminte de sport, fețe de masă. Conform contractului din 10 iulie 2010 și Invoice YK60111A din 11 ianuarie 2016 SC „Sorinlux” SRL a procurat: cratițe, încălțăminte de sport, pantaloni din fibre sintetice. Conform contractului nr. 11 din 30 noiembrie 2015 și Invoice YTN 1503062 din 13 ianuarie 2016 SC „Sorinlux” SRL a procurat: material textil tricotat din fibre sintetice pentru cuverturi.

Astfel, la traversarea frontierei de stat a RM, conform declarației vamale: nr. 3029 I 10611 din 01 martie 2016 - de către SC „Sorinlux” SRL au fost achitate plățile vamale în sumă de 166 847,16 lei, nr. 3029 I 10922 din 02 martie 2016 - au fost achitate plățile vamale în sumă de 275 268, 87 lei, nr. 3029 I 11363 din 04 martie 2016 - au fost achitate plățile vamale în sumă de 111 439,04 lei, pentru marfa procurată.

A mai reiterat că, funcționarul biroului vamal fără nici o explicație a întocmit:

- Actul de inspecție din 01 martie 2016 (pentru declarația vamală nr. 3029 I 10611 din 01 martie 2016 privind calculul (recalculul) drepturilor de import/export, prin care a fost majorată suma până la 234 970, 64 lei;

- Actul de inspecție din 02 martie 2016 (pentru declarația vamală 3029 I 10922 din 02 martie 2016 privind calculul (recalculul) drepturilor de import/export, prin care a fost majorată suma până la 390 965,80 lei;

- Actul de inspecție din 04 martie 2016 (pentru declarația vamală 3029 I 11363 din 04 martie 2016 privind calculul (recalculul) drepturilor de import/export, prin care a fost majorată suma până la 175 072,79 lei. Pentru devamarea mărfurilor nominalizate mai sus, din contul SC „Sorinlux” SRL au fost reținuți încă 247 454,16 lei pentru devamarea aceleiași mărfi.

Indică că, astfel, SC „Sorinlux” SRL s-a adresat la 10 martie 2016 cu cerere prealabilă cu privire la restituirea sumei menționate mai sus. Dar prin răspunsul din 11 martie 2016 s-a refuzat soluționarea cererii.

Comunică că, conform contractului din 10 iulie 2010 și Invoice YK60113A din 13 ianuarie 2016 SC „Sorinlux” SRL a procurat: cratițe, încălțăminte de sport, pantaloni din fibre sintetice. Conform contractului din 10 iulie 2010 și Invoice YK60111A din 11 ianuarie 2016 SC „Sorinlux” SRL a procurat: perii pentru vopsit, încălțăminte de sport, pantaloni din fibre sintetice. Conform contractului nr.15TSL-GG-0505C din 05 mai 2015 și Invoice 15TSL-GG-1222A din 22 decembrie 2015 SC „Sorinlux” SRL a procurat: praf de spălat în asortiment.

Susține că, la traversarea frontierei de stat a RM, conform declarației vamale nr. 3029 I 9405 din 25 februarie 2016 de către SC „Sorinlux” SRL au fost achitate plățile vamale în sumă de 154 709,80 lei; nr. 3029 I 9925 din 27 februarie 2016 au fost achitate plățile vamale în sumă de 104 073,27 lei; nr. 3029 I 8811 din 23 februarie 2016 - au fost achitate plățile vamale în sumă de 34 800,80 lei, pentru marfa procurată.

Precizează că, funcționarul biroului vamal fără nici o explicație a întocmit:

- Actul de inspecție din 25 februarie 2016 (pentru declarația vamală 3029 I 9405 din 25 februarie 2016) privind calculul (recalculul) drepturilor de import/export, prin care a fost majorată suma până la 200 247, 93 lei, (suplimentar a fost achitat 45 538, 13 lei);

- Actul de inspecție din 27 februarie 2016 (pentru declarația vamală 3029 I 9925 din 27 februarie 2016) privind calculul (recalculul) drepturilor de import/export, prin care a fost majorată suma până la 159 588,21 lei, (suplimentar a fost achitat 55 514,94 lei);

- Actul de inspecție din 23 februarie 2016 (pentru declarația vamală 3029 I 8811 din 23 februarie 2016) privind calculul (recalculul) drepturilor de import/export, prin care a fost majorată suma până la 61 756,66 lei, (suplimentar a fost achitat 26 955,86 lei).

Concretizează că, astfel, pentru devamarea mărfurilor nominalizate mai sus, din contul SC „Sorinlux” SRL au fost reținuți încă 128 008,93 lei pentru devamarea aceleiași mărfi. SC „Sorinlux” SRL s-a adresat la 03 martie 2016 cu cerere prealabilă cu privire la restituirea sumei menționate mai sus, dar prin răspunsul din 04 martie 2016 s-a refuzat soluționarea cererii. A mai indicat că, în total a fost reținută de la SC „Sorinlux” SRL suma de 573 712,90 lei.

Solicită anularea actelor de inspecție din 05 februarie 2016 pentru declarația vamală nr. 3029 I 4999; din 04 februarie 2016 pentru declarația vamală nr. 3029 I 4777; din 13 februarie 2016 pentru declarația vamală nr. 3029 I 6736; din 11 februarie 2016 pentru declarația vamală nr. 3029 I 6420; din 01 martie 2016 pentru declarația vamală nr. 3029 I 10611; din 02 martie 2016 pentru declarația vamală nr. 3029 I 10922; din 04 martie 2016 pentru declarația vamală nr. 3029 I 11363; din 25 februarie 2016 pentru declarația vamală nr. 3029 I 9405; din 27 februarie 2016 pentru declarația vamală nr. 3029 I 9925; din 23 februarie 2016 pentru declarația vamală nr. 3029 I 8811 și obligarea Biroului Vamal Chișinău să restituie suma de 573 712,90 lei încasată suplimentar pentru devamarea mărfii importate.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău 19 octombrie 2016 acțiunea a fost respinsă ca fiind nefondată și neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2017 a fost respins apelul declarat de SC „Sorinlux” SRL și menținută hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău 19 octombrie 2016.

La data de 17 mai 2017, SC „Sorinlux” SRL, reprezentată de avocatul Covaliov Natalia, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că decizia instanței de apel a fost emisă cu încălcarea normelor de drept material și cu interpretarea eronată a legii.

Menționează că reieșind din prevederile art. 6 alin. (1), 7 alin. (1), 10 alin. (2) al Legii cu privire la tariful vamal nr. 1380 din 20 noiembrie 1997 și pct. 13, pct. 14 al Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul RM, organul vamal este în drept să solicite careva documente suplimentare doar în caz de insuficiență a documentelor prezentate, însă, careva probe care ar demonstra că există divergențe între datele prezentate de declarant la

materialele cauzei nu au fost prezentate de Biroul Vamal, totodată identificarea subevaluării prin compararea valorii în vamă a mărfii cu valoarea în vamă a mărfurilor identice sau similare la fel nu a fost demonstrată.

Invocă că potrivit pct. 14 al Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul RM, în cazul în care organul vamal constată divergențe probate între datele conținute în actele menționate în pct. 13 din prezentul Regulament sau Sistemul informațional integrat vamal, identifică riscul de subevaluare prin compararea valorii în vamă a mărfii de evaluat cu valoarea în vamă a mărfurilor identice sau similare, potrivit art. 7 alin. (2) din legea nr. 1380 din 20 noiembrie 1997 cu privire la tariful vamal, organul vamal solicită în scris declarantului prezentarea necumulativă și doar a celor acte aferente tranzacției de import a mărfurilor respective care pot justifica valoarea în vamă anunțată.

Susține că careva probe care ar demonstra că există divergențe între datele prezentate de declarant, la materialele cauzei nu au fost prezentate de Biroul vamal.

Relatează că faptul că alte întreprinderi declară un preț al mărfii mai mare nu poate fi pus ca bază pentru alte mărfuri, deoarece la determinarea similitudinii mărfurilor se iau în considerație următoarele caracteristici: calitatea, existența mărcii comerciale, reputația pe piață, țara de origine, producătorul.

Afirmă că, autoritatea vamală nu a prezentat nici o probă care ar confirma că producția importată de către SC „Sorinlux” SRL are aceeași calitate ca și mărfurile importate de alți agenți economici, cu atât mai mult ca autoritatea vamală prezintă descifrările deja majorate.

În acest sens, indică că în cazul din speță, la aplicarea metodei a 6-a s-a folosit informația de care dispune autoritatea vamală, privind importurile similare, însă nu s-a anexat nici o probă ce ar confirma prețul la importul de către alți agenți economici a mărfurilor analogice.

În context menționează că, organul vamal a explicat flexibilitatea prin ajustarea valorii în vamă a mărfurilor declarate aplicând situația vânzării de mărfuri similare la un nivel comercial apropiat realității, ceea ce este o eroare, deoarece în cazul în care nu acceptă informația prezentată de declarant, urma să stabilească cu certitudine valoarea în vamă a mărfurilor, or, la emiterea unei hotărâri legale nu pot fi puse ajustări apropiate realității.

Relevă că în pct. 2.1. din contractul de vânzare-cumpărare este indicat că prețul pentru o unitate și cantitatea este indicată în invoice.

Astfel, marfa prezentată la postul vamal pentru vămuire, coincide întru totul cu cea indicată în invoice, iar taxele vamale urmează să fie achitate pentru marfa prezentată la postul vamal spre vămuire.

Prin urmare, conchide că autoritatea vamală este în drept să determine valoarea în vamă în cazul când există teme de a considera că datele prezentate de declarant nu sunt veridice.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei instanței de apel din 14 martie 2017 a fost expediată în adresa recurentului la 4 mai 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire cu nr. 5387 (f. d. 216).

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 17 mai 2017 în termen.

La data de 7 august 2017, în adresa intimatului Biroului vamal Chișinău a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Însă, intimatul nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului declarat de către SC „Sorinlux” SRL, reprezentată de avocatul Covaliov Natalia, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SC „Sorinlux” SRL, reprezentată de avocatul Covaliov Natalia, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către SC „Sorinlux” SRL, reprezentată de avocatul Covaliov Natalia.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Societatea Comercială „Sorinlux” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Covaliov Natalia, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva